

„LASSEX”

BESCHERMER
VOOR ALLE
IJZERWERKEN

Bevordert
deugdelijke las

N.V. EERSTE
VLAARDINGSE
VERFFABRIEK

VLAARDINGEN
Telefoon 3692

13e Jaargang No. 5

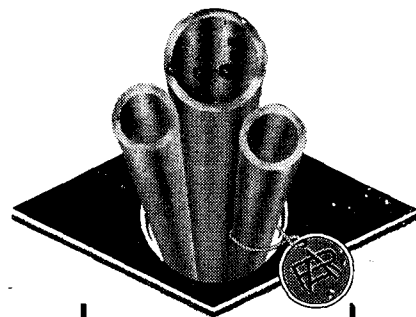
mei 1961

DE DRIEMASTER

MAANDORGAAN

VAN DE JONGEREN ORGANISATIE VRIJHEID EN DEMOCRATIE

NAADLOZE
STALEN
BUIZEN

N.V. Rijnstaal
v/h J. W. OONK & CO.

ARNHEM

Tel. 24941/45 Postbus 42

GELIJKE ONDERWIJSKANSEN VOOR ALLEN

Mei brengt niet alleen „een nieuwe lente en een nieuw geluid”, doch even indringend „het schriftelijk”. Deze maand is weer door ontelbaren de op één na laatste stap gezet in de richting van — voor de meerderheid — de „maatschappij”, zij het vaak te bereiken via een vakopleiding en/of voor de heren „de dienst”, of — voor nog steeds de minderheid — de universiteit of hogeschool, overigens ook een via om in de maatschappij te geraken, maar dan op een ander punt.

De eerste spanning is nu geweken. In de tweede helft van juni en de eerste weken van juli keert zij terug om tot een climax te komen, die een abrupt einde vindt in de vreugde van de overwinning en in een aantal gevallen in de teleurstelling van het nog een keer te moeten proberen en in een gelukkig kleiner aantal gevallen in de bitterheid van de laatste kans te hebben verspeeld. Geen Nederlander of hij lijdt mee, als toeschouwer meestal meer dan als slachtoffer.

Het is goed te bedenken, vooral in onze kring, dat het een voorrecht is examenkandidaat te zijn of onder de zijnen een kandidaat te tellen. Hoezeer het „gelijke kansen voor allen” ook meer en meer werkelijkheid is geworden, een belangrijk deel van de Nederlandse jeugd komt aan het V.H.M.O. of het Mulo niet toe en dat alleen niet bij gebrek aan capaciteiten. Voor hen buigt de weg veel eerder naar de maatschappij en op de weg in de maatschappij is het startpunt meestal bepalend voor de te halen finish. De waarheid dat „ieder de maarschalkstaf in de ransel heeft”, kan niet voor ieder actueel zijn.

Dat factoren als geld, relaties en protectie nog steeds de start mee bepalen en dus de te halen finish, behoeft geen betoog. Over de ellendige situatie op het punt van de kansen voor de jongeren in de grootste delen van de wereld praten we maar helemaal niet.

* * *

De laatste decennia en in sterke mate na de jongste wereldoorlog is de drang ontstaan om alle jonge mensen dezelfde startkansen te geven. Dat heeft geleid tot meer voortgezet onderwijs voor meer kinderen. Prachtig, maar toch niet in alle opzichten zonder schaduwzijde. Consequent geredeneerd, zou men moeten komen tot „een diploma” voor iedereen. En er zijn er, die dat min of meer beweren. Geluiden als, het onderwijs moet worden afgestemd

op de gemiddelde leerling, niet op de intellectuele bovenlaag, worden luider en blijven niet zonder praktisch gevolg. Het intellectuele peil van het onderwijs moet fluctueren met het gemiddelde kaliber van de leerlingen, zo zou men deze stemmen ook kunnen weergeven.

Wanneer men er niet al te lang bij stil staat klinkt dit alles misschien fraai en vooral „sociaal”. Het komt een goed eind in de richting van de „gelijke (onderwijs)-kansen voor allen”. Het peil van het onderwijs is in deze opvatting althans geen belemmering. Maar wanneer men er even langer, en dat behoeft niet zo vreselijk lang te zijn, bij stil staat, dan wordt het hoogst bedenkelijk. Bij het „gelijke kansen voor allen” gaat het toch bepaaldelijk ook om de kwaliteit van de kans.

Het is beslist niet zonder gevaar om het „gelijke onderwijskansen voor allen” anders te interpreteren dan: geen belemmeringen bij het toelaten dan die welke door de eisen van goed onderwijs aan de verstandelijke vermogens van de leerlingen moeten worden gesteld. Voldoen de verstandelijke vermogens van slechts een beperkt aantal kinderen aan de redelijk te stellen eisen van kwalitatief hoogstaand onderwijs, dan zal het aantal leerlingen inderdaad gering blijven. Dat heeft met de „gelijke kansen voor allen” niets te maken. „Gelijke kansen voor allen” is in wezen onzin. De gelijkheid wordt gefustreerd door de ongelijkheid in talenten, in ambities ook.

Waar het om moet gaan is de gelijkheid van kansen voor lieden met (nagenoeg) dezelfde talenten en ambities van eenzelfde intensiteit, niet te doorkruisen door zaken die met de talenten en ambities niets te maken hebben. Men draait echter de zaak om en tracht maatschappelijke ongelijkheid weg te werken door ieder de kans te geven de school, afgestemd op een voor bijkans ieder bij te sloffen niveau, te bezoeken en met een diploma te verlaten. Men nivelleert uit maatschappelijke onmacht in het onderwijs naar beneden.

* * *

Dat kwalitatief aan het onderwijs hoge eisen moeten worden gesteld, dat wil zeggen dat er vooral ook intellectuele eisen moeten worden gesteld, moest toch nauwelijks uitleg vragen. En de universiteit en het bedrijfsleven klagen steen

en been over het merendeel van de jongelieden die hun gelederen komen versterken. Daarbij gaat het inderdaad vaak om gebrek aan praktische kennis, maar ook om gebrek aan inzicht en doorzicht door intellectuele oefening verkregen. Wil het onderwijs de leerlingen leren denken, combineren en interpreteren, dan zullen de leerlingen intellectueel op de tenen moeten staan en moeten rijken naar hetgeen boven hen is. Het presentieblad is hier funest. Dat de ontwikkeling van de techniek b.v. van het intellect van ons volk nu en in de toekomst veel zal vragen, het moet toch ook de „een diploma voor iedereen-roepers” duidelijk zijn.

In dit verband is de toekomst niet hoopvol. Politiek ijs en weder dienende zal minister Cals dit jaar nog zijn „Mammoetwet” in de veilige haven loodsen. In februari heeft hij een nota van wijzigingen bij de Kamer ingediend om aan een aantal bezwaren tegemoet te komen. Tegelijkertijd diende hij de memorie van toelichting op het wetsontwerp (tot regeling van het voortgezet onderwijs) in. Daarin stelde hij nog eens nadrukkelijk, dat de vrijheid van de scholen krachtig wordt bevorderd o.a. door de regelingen betreffende de inrichting van de leerplannen, die differentiatie in het onderwijs binnen dezelfde school in sterkere mate mogelijk maakt dan thans het geval is, zodat het onderwijs beter kan worden afgestemd op de capaciteiten, de aanleg en (schrik niet) de belangstelling van de leerlingen. De bewindsman ziet verder de regeling bij het voorbereidend wetenschappelijk onderwijs zo, dat er voor de verschillende te kiezen eindexamenprogramma's aan de leerlingen (Ja, heus, de leerlingen) een zekere keuze wordt gelaten.

* * *

Nog afgezien van concurrentie tussen scholen, zal alleen al uit pure gemakzucht, versterkt door het „een diploma voor iedereen”-geroep, gebruik worden gemaakt van de vrijheid (let wel, de minister bedoelt geen ongebondenheid) tot afstemmen op de aanleg, capaciteiten en belangstelling (!) van de leerlingen. Het resultaat zal geen verbetering van het peil van het onderwijs zijn. Zeker, het „gelijke kansen voor allen” zal er naar de letter bij winnen, maar er naar de geest ernstig de dupe van worden.

dBo.

Voor betere en gezondere oogst:

**AA-BESTRIJDINGSMIDDELEN en ORIGINELE ZAAIZADEN
van N.V. LANDBOUWBUREAU M. WIERSUM te Groningen**

KINDERBIJSLAG EN BEVOLKINGSGROEI

Een uitdaging aanvaard

In mijn artikel „Kinderbijslag, verantwoordelijkheid en bevolkingsgroei” in De Driemaster van oktober 1960 werd aan diegenen, die het oneens waren met de konklusie, dat er geen verband bestaat tussen kinderbijslag en bevolkingsgroei, verzocht, hun mening goed geargumenteerde kenbaar te maken.

De heer Van Hasselt heeft in het april-nummer van De Driemaster deze uitdaging aanvaard naar aanleiding van het feit, dat de resolutiecommissie bij haar uitgangspunten het demografisch aspect van de kinderbijslag buiten beschouwing heeft gelaten.

Het verband kinderbijslag-bevolkingsgroei is voor ons overbevolkte land van groot belang. Het heeft daarom zin om ook in dit nummer aandacht aan dit onderwerp te wijden.

De opmerking uit mijn oktober-artikel, dat het streven om d.m.v. financiële steun het geboortecijfer op een hoger niveau te brengen in Frankrijk was mislukt, bleek voor bestrijding vatbaar te zijn. Op grond van de gegevens uit de door de heer Van Hasselt genoemde brochure van de Stichting Bevolkingsbeleid over de betekenis van de kinderbijslag en haar invloed op de bevolkingsaanwas, wil ik thans aannemen, dat de kinderbijslag in Frankrijk waarschijnlijk wel het geboortecijfer merkbaar heeft beïnvloed.

We moeten ons er echter goed rekenschap van geven, dat dit t.o.v. de verhoudingen in Nederland nog niet veel hoeft te zeggen. In Frankrijk werd het kinderbijslagstelsel speciaal ook uit bevolkingspolitieke overwegingen ingevoerd. Het stelsel had dus tot doel het geboortecijfer te laten stijgen. Hiertoe werden relatief hoge bedragen uitgekeerd.

In Nederland was en is een stimulerende van de bevolkingsgroei — de verschillende regeringen hebben het uitdrukkelijk verklaard — geen doel. De kinderbijslagen zijn dan ook t.o.v. het buitenland betrekkelijk laag.

We mogen de konklusie uit bovengenoemde brochure, nl. dat de invloed van de kinderbijslag op het geboortecijfer groeit, naarmate de kinderbijslag hoger wordt, volledig onderschrijven. Hieruit volgt dan dat de invloed der bijslagen in Nederland aanmerkelijk kleiner zal zijn dan in Frankrijk.

In beginsel kan men stellen, dat er ook in ons land een zekere invloed bestaat. Maar de vraag blijft of die invloed praktisch nog enige betekenis heeft t.o.v. het totale geboortecijfer. Naar mijn vaste overtuiging is dat niet zo.

Zoals ook de bedoelde brochure aangeeft, bepalen vele factoren tezamen de gezinsgrootte.

De economische positie der gezinnen vormt een van deze factoren. Van een duidelijke invloed heeft men in ons land evenwel weinig kunnen bemerken. Het is echter mogelijk, zoals de heer Van Hasselt betoogt, dat men tegenwoordig door een verbeterde economische positie

op jongere leeftijd trouwt (hetgeen weer doorwerkt op het geboortecijfer). Maar hierbij speelt de kinderbijslag slechts een ondergeschikte rol. De welvaartsverbetering ontstond toch primair door de ontwikkeling van het economisch leven, door de produktiviteitsverhogingen.

Er bestaan daarentegen andere factoren waarvan het effect op de bevolkingstoename duidelijk vastgesteld kan worden. Bv. de door de resolutiecommissie in haar uitgangspunten genoemde religieuze omstandigheden, de te kort schietende seksuele voorlichting en de wetgeving. De belangrijkheid van de kinderbijslag in vergelijking met deze invloeden mag m.i. gering genoemd worden. Gezien het feit dat vele andere en belangrijkere factoren dus het totaal aantal geboorten mede bepalen, behoeven we aan de kinderbijslag in dit verband geen al te grote betekenis toe te kennen. Misschien zal afschaffing van de progressie in de uitkeringen het ge-

ringe nadelige effect van de kinderbijslag nog enigszins kunnen verminderen. Maar van een verandering of afschaffing van het in ons land bestaande systeem moet men m.i. geen merkbare verlichting van de bevolkingsdruk verwachten.

Het is daarom ook aanvaardbaar als in Nederland bij de behandeling van het kinderbijslagvraagstuk de demografische aspecten buiten beschouwing blijven en men zich concentreert op de sociale aspecten.

Het is bekend, dat de meeste grote gezinnen voorkomen in bepaalde godsdienstige milieus, in het bijzonder bij Rooms-Katholieken en Gereformeerden. De strijd tegen de overbevolking dient daarom gestreden te worden met medewerking van de Nederlandse geestelijkheid. Van de zijde der N.V.S.H.*) wordt er wel op gewezen, dat de grootte der Nederlandse gezinnen niet zo zeer sterk uiteenloopt vanwege een verschil in idealen der ouders, maar vanwege het hoge misluktingspercentage bij het voorkomen van zwangerschap.

Voor de bestrijding van de overbevolking is een verantwoorde seksuele voorlichting dan ook van uitermate groot belang te achten. Verder belemmeren in ons land wettelijke bepalingen de verkrijging van contraceptieve middelen. Dit betekent een aantasting van de persoonlijke vrijheid, die de bevolkingsaanwas beïnvloedt. Het Wetboek van Strafrecht vraagt hier om een wijziging.

Het heeft veel meer zin bij het teggangaan van de bevolkingstoename de aandacht te vestigen op deze soortgelijke punten waarvan demografisch een grotere invloed te verwachten is dan van een afschaffing van ons kinderbijslagsysteem. Van belang is hierbij dat de Wereldraad van Kerken zich in 1959 heeft uitgesproken vóór alle middelen van geboorteregeling als „onderdeel van het antwoord op de explosieve groei der wereldbevolking”. In een rapport stelde een commissie van de Wereldraad, dat de ouders moreel ten volle verantwoord en gerechtigd zijn tot regeling of beperking van geboorten in de wereld van het heden. (Abortus werd echter in strijd met het christelijke geloof en de christelijke moraal genoemd).

In Nederlands Hervormde kringen blijkt men over het algemeen van de ernst van het bevolkingsvraagstuk wel doordrongen te zijn. In Rooms-Katholieke en Gereformeerde ringen kan van een langzame verandering van inzicht gesproken worden.

E. NYPELS

24 en 25 juni landelijke bijeenkomst in „De Vechtstroom” te Dalfsen

Op 24 en 25 juni a.s. wordt er een landelijke bijeenkomst gehouden in het zeer bekende conferentie-oord „De Vechtstroom”, waar de onderwerpen „RELIGIE EN POLITIEK” en „LANDBOUW” aan de orde komen.

Op zaterdagavond zal een toelichting door de leden van de commissie „Religie en Politiek” gegeven worden over het aan het Hoofdbestuur uitgebrachte rapport, waarin o.m. aan de orde komt de subsidiëring kerkbouw. (Dit rapport is aan alle afdelingssecretariaten gezonden en is op aanvraag alsnog verkrijgbaar bij het algemeen secretariaat).

Op zondagmiddag zal onder auspiciën van de landbouwcommissie het probleem van de coöperatie in de landbouw aan de orde worden gesteld.

Al met al belooft het dus een interessant weekend te worden, waar wij dan vertegenwoordigers van ALLE, let wel ALLE, afdelingen verwachten.

Het programma komt er als volgt uit te zien:

ZATERDAG 24 JUNI:

16.00-17.00 uur Aankomst en ontvangst der deelnemers.

18.00 uur Maaltijd.

19.00 uur Discussie over het rapport „Religie en Politiek”.

22.30 uur Aangename verpozing onder muzikale klanken.

ZONDAG 25 JUNI:

De ochtend staat geheel ter beschikking van onze deelnemers.

13.00 uur Maaltijd.

14.00 uur Inleiding door een voor- en tegenstander van de coöperatie in de landbouw. Gelegenheid tot discussie.

Kosten van het weekend f 8.—. Reiskosten boven de f 6.— worden vergoed.

Naam:

Adres:

Woonplaats:

Lid van de afdeling:

geeft zich op als deelnemer(neemster) aan het J.O.V.D.-weekend op 24 en 25 juni a.s. te Dalfsen.

Handtekening:

*) Dr. W. F. Storm - seksuoloog; zie het weekblad „Wereldkroniek” van 15 april 1961.

MARGINALIA

Kleerekoper (I)

Van prof. mr. dr. M. Rooij ontvingen wij het navolgende schrijven:

Als voorzitter van de Faculteit der Politieke en Sociale Wetenschappen aan de Universiteit van Amsterdam zou ik in De Driemaster protest willen aantekenen tegen de eerste paragraaf in de rubriek Marginalia in Uw nummer van maart 1961, zowel wat de vorm als wat de inhoud betreft. Dit stukje, tegen mijn collega Kleerekoper, maar ook tegen mijn Faculteit gericht, acht ik voor een blad als het Uwe infra dignitatem.

De lezers van De Driemaster dienen in de eerste plaats te weten, dat de schrijver van deze Marginalia niet onbevooroordeeld is, en dit ook moeilijk kan zijn, omdat hij één van de studenten is die niet heeft kunnen voldoen aan de eisen welke prof. Kleerekoper voor het vak Sociale Economie aan zijn studenten stelt. Het stellen van deze eisen als „terreur” te kwalificeren is kortweg belachelijk, omdat deze eisen bij de vaststelling van het studieprogramma voor Subfaculteit A (de politiek-sociale richting in de P.S.F.) de uitdrukkelijke instemming van de Faculteit hebben verworven.

Zowel ten aanzien van dit onderwerp als met betrekking tot alle andere zaken gaat het in de P.S.F. op goed-democratische wijze toe. Ongeacht zijn politieke richting zou trouwens geen enkel faculteitslid ook maar een ogenblik „terreur” dulden, even verondersteld dan dat iemand zou pogen deze uit te oefenen.

In de tweede plaats is het wel merkwaardig, dat telken jare een behoorlijk aantal van wat F.A.H. noemt: weerloze studenten — die dan ook in redelijke mate tegen de overige, inderdaad niet lichte studie-eisen in de P.S.F. blijken te zijn opgewassen — aan prof. Kleerekopers normen weet te voldoen, in niet weinig gevallen zelfs op voortreffelijke wijze.

In zijn rancuneuze formulering werpt het stukje dan ook een blaam op de gehele Faculteit, welke immers in de idee van de schrijver, door totalitaire denkbeelden zou worden beheerst.

Ik zou hiertegenover willen stellen, dat ik, openlijk bekend staande als Uw geestverwant, na slechts luttele dienstjaren als hoogleraar, met algemene stemmen door de Faculteit voor de nu lopende vierjarige periode als haar voorzitter ben aangewezen.

Met dank voor de verleende plaatsruimte,

Prof. mr. dr. M. ROOIJ

Amsterdam, april 1961.

* * *

Kleerekoper (II)

Mijn doel met de eerste paragraaf van Marginalia van maart jl. was, duidelijk te maken, dat Kleerekoper in zijn artikelen in Vrij Nederland over de benoeming van de heer Hofstra tot directeur van de n.v. Verolme, zijn ware aard had laten zien. Hofstra moest de P.v.d.A. maar verlaten; door de functie van directeur te aanvaarden had hij het socialisme verraden en moest nu begrijpen, dat hij niet langer in de socialistische gelederen thuis hoorde.

Ik schreef, dat ik deze sanctie van Kleerekoper t.a.v. de heer Hofstra best kon begrijpen, omdat Kleerekoper sinds jaar en dag sancties toepast op studenten van de zevende faculteit, die hem niet liggen.

Prof. Rooij noopt mij door zijn ingezonden artikel te zeggen, dat Kleerekoper zijn sancties persoonlijk op mij heeft toegepast toen ik studeerde aan de P.S.F. Als prof. Rooij schrijft, dat ik niet onbevooroordeeld ben is dat juist. Ik kan door de behandeling, die ik bij Kleerekoper heb ondergaan, echter beter dan wie ook over de methoden, die Kleerekoper toepaste, oordelen. Als prof. Rooij opmerkt, dat ik niet aan de eisen heb kunnen voldoen, welke Kleerekoper voor het vak sociale economie aan zijn studenten stelt, is dit apert onjuist als prof. Rooij de wetenschappelijke eisen bedoelt.

Bij het tweede tentamen, dat ik bij Kleerekoper deed, zijn wij aan de stof amper toegekomen. „Deze vent moet van de faculteit af”, zei Kleerekoper tegen repetitor Ribbius. Dit had niets meer te maken met wetenschappelijke eisen, doch dit had alles met politiek van doen.

Kleerekoper heeft in de loop der jaren niet alleen mij als doelwit gehad, maar meerdere studenten. Ik was zo gelukkig, dat de Vrije Universiteit mij asiel aanbood en mij in de gelegenheid stelde daar verder te studeren. Wanneer ik schreef, dat Kleerekoper zijn terreur uitoefent(de) op meestal weerloze studenten, dan bedoelde ik de studenten, die niet in de gelegenheid werden gesteld elders af te studeren, doch wier carrière door Kleerekoper ingrijpend werd veranderd.

Wanneer een hoogleraar andere dan wetenschappelijke maatstaven aanlegt bij de beoordeling van de kennis van een student, dan blijf ik dit terreur noemen. Dat ik met mijn stukje bedoeld zou hebben, dat de gehele faculteit door „totalitaire denkbeelden” zou worden beheerst, is echter beslist niet juist.

Mijn geval speelde zich af in 1958. De klachten van de studenten over Kleerekoper waren toen legio. In een gesprek, dat ik met prof. Rooij naar aanlei-

ding van zijn ingezonden artikel mocht voeren, zei prof. Rooij, dat deze klachten tegenwoordig zeldzaam waren. „Niet meer dan over andere hoogleraren”. Het is nu 1961; wellicht is de situatie op de zevende faculteit sinds drie jaar veranderd. Daar zou ik de P.S.F. alleen maar mee kunnen feliciteren. Als prof. Rooij er voorts in zou slagen het rode etiket van deze faculteit af te weken, zou hij daarmee de gehele Gemeentelijke Universiteit en de studenten een grote dienst bewijzen.

* * *

De Russen

Toen Gagarin zijn ruimte-reis had volbracht en door Chroestsjev werd ontvangen hebt U op tv- of filmjournaal kunnen zien, hoe hij door de Russische leider werd omarmd en gezoend. Dit was echter niet overdreven.

In een interessant boek getiteld „De Russen”, geschreven door Klaus Mehnert (uitgegeven door T. Wevers, Franeker, prijs f 14.90) kan men lezen, dat het de gewoonte is, dat Russische mannen elkaar omarmen. De zeer deskundige journalist Mehnert vertelt ons trouwens in dit boek van alles over de Russische leef- en denkwijzen.

Geen boek over de politiek van de Sovjet-Unie, maar over de mensen. Hij vertelt over dertien reizen, die hij door de S.U. heeft gemaakt.

Hij doet ons verslag over de jeugd, de stads- en plattelandsbevolking, de treinreizigers, die al hun problemen tijdens de reis uitwisselen, de viering van feesten, de wodka en de gevolgen ervan... enz. Een boek, dat we aan een ieder kunnen aanraden te lezen, die iets wil weten over het Russische volk.

Eén woord van kritiek, maar dat betreft de uitgever: de prijs is jammer genoeg te hoog.

* * *

Korthals

Toen minister Korthals minister van Verkeer en Waterstaat werd vond hij op zijn departement vele zaken liggen, die dringend om een oplossing vroegen. De heer Korthals liet zich echter niet verleiden tot snelle besluiten.

Hoewel de socialistische oppositie de Lauwerszee en de tunnelkwesties tot politieke zaken opblies, ging minister Korthals rustig zijn gang. Sommige problemen waren al 20 jaar oud en de kabinetten Drees had ze steeds op de lange baan geschoven.

Onlangs is minister Korthals knopen door gaan hakken en heeft belangrijke beslissingen bekend gemaakt.

Toen de bewindsman dan ook enkele weken geleden zijn begroting in de Eerste Kamer ver-

dedigde, werd hem terecht van alle kanten lof toegezwaaid. Een ombuiging van een beleid moet nu eenmaal zijn tijd hebben.

* * *

Eichmann

Iedere dag worden we via de pers uitvoerig ingelicht over het proces-Eichmann in Israël. De gruwelen, die tijdens de tweede wereldoorlog de joden — en vele anderen — zijn aangedaan gaan soms de verbeeldingskracht ver te boven.

Wij geloven, dat het goed is, dat het proces gevoerd wordt. Niet om Eichmann te straffen; deze man is niet te straffen. Maar wel kan het proces ons laten zien waartoe mensen in staat zijn.

Eichmann was de leider, maar duizenden hebben de joden eigenhandig vermoord. Dit heeft niets meer met Befehl ist Befehl te maken. Duizenden Duitsers zijn toch in staat geweest deze gruwelen te bedrijven.

Dit behoeft ons niet met ressentimenten tegenover de Duitsers te vervullen. Het moet ons wel duidelijk maken — zo we het al niet wisten — waartoe mensen met een verkeerde leiding in staat zijn.

* * *

Roes

Het martelen en doden van onschuldigen is trouwens na de tweede wereldoorlog niet opgehouden. Achter het ijzeren gordijn zijn nog vele mensen in concentratiekampen opgesloten. Weer staat de wereld soms aan de rand van de afgrond: wederom zijn we in een keiharde strijd met een dictatuur gewikkeld.

Vele inspanningen zijn nog nodig om ons te kunnen handhaven en liefst te overwinnen. In Nederland kunnen we van die inspanning weinig terug vinden.

Wij zijn verontwaardigd dat de Amerikanen onze straaljagers niet willen betalen, maar willen wel de vijfdaagse werkweek. Hoe prettig het ook is om zaterdagmorgens met vrouwlief de stad in te gaan: kunnen we ons de luxe eigenlijk wel permitteren? Anders gezegd: leven we in Nederland op het ogenblik niet in de gevaarlijke roes: wie dan leeft, wie dan zorgt?...

F. A. HOOGENDIJK

Meer abonnees
versterigen
de positie
van ons blad

Vara blijft stelling nemen tegen reclame-t.v.

Een vaak onbegrijpelijke argumentatie

De Vara blijft in de meest scherpe vorm verzet aantekenen tegen de reclame-televisieplannen van de regering. Dit is weer eens uideeljk gebleken tijdens een bijeenkomst van de Verenigingsraad van deze omroeporganisatie op 6 en 7 mei j.l. De heer Burger, voorzitter van de Vara, heeft tijdens deze bijeenkomst blijkens een verslag in de Volkskrant o.m. verklaard, dat staatssecretaris mr. Y. Scholten weliswaar de commerciële televisie een eis van democratie heeft genoemd, maar de heer Burger betwijfelde in hoge mate, of de uitlevering van de televisie aan wat hij noemde de financiële grootmachten aldus moet worden geïnterpreteerd.

Dit merkwaardige stokpaardje van de heer Burger is maar al te goed bekend en het wordt door hem fel en fanatiek bereden.

De juistheid van de argumentatie des heren Burger ontgaat ons echter. Wij zouden de vraag willen stellen: En hoe is het dan met onze dagbladen? Bestaan die ook niet vrijwel uitsluitend van de reclame, die in hun kolommen door middel van de adverteerders wordt gemaakt?

Het is daarbij evenwel niet zo, dat de adverteerder ook de inhoud van de krant bepaalt. In tegendeel, de redactie staat geheel onafhankelijk van zijn adverteerders. De heer Burger zal toch niet willen ontkennen, dat onze dagbladen ook cultuurverspreiders zijn. Doch de reclame en de cultuurbrengende functie staan hier (gelukkig) geheel los van elkaar. Het wil er bij ons niet in, waarom dat bij de commerciële televisie ook niet het geval zou kunnen zijn.

De heer Burger zal zijn lijfblad Het Vrije Volk als een der „financiële grootmachten” wel niet willen missen. Zijn verzet tegen de commerciële televisie blijft dan ook onbegrijpelijk.

De secretaris van de Vara, de heer J. Rengelink, maakte het nog erger toen hij verklaarde, de erkenning van de reclame in het maatschappelijk bestel voorop te stellen, maar van oordeel te zijn, dat de reclame niet in de televisie thuisheert.

Wat nu? En in het buitenland dan? Is men daar soms zo onverstandig geweest een insluip-sel bij de televisie toe te laten, dat er eigenlijk niet thuisheert?

M.a.w. is men in Amerika, Engeland en Duitsland, om maar een paar landen te noemen dan zo achterlijk, dat men bepaalde gevaren niet gezien zou hebben? Het tolereren van de reclame in de televisie in deze landen is historisch gegroeid en deze historie is maar niet zo ineens gekomen. Erger nog, deze histori-

sche ontwikkeling is niet tegen te houden ook.

Wat de heren van de Vara vergeten is, dat wij in ons land met deze historische ontwikkeling ter dege rekening hebben te houden. Zeker voorzover het de vormgeving van de reclame in de Duitse televisie betreft.

Moet Oost-, Noord- en Zuid-Nederland dan maar gelijk de struisvogel de kop in het zand steken? Is het de heren Burger en Rengelink dan niet bekend, dat een groot deel van ons volk vrijwel dagelijks door de reclame-uitzendingen van de Duitse t.v. wordt geïnfluenceerd. Moeten wij dat dan maar over zijn kant laten gaan en net doen of er niets gebeurt? Is het niet veeleer zo, dat wij tegenover die reclame van de Duitse televisie iets anders moeten stellen?

In dit verband is het interessant te wijzen op een bericht in het Algemeen Handelsblad waarin o.m. staat, dat voor het bedrijfsleven in de nabij onze oostgrens gelegen plaatsen de invloed van de Duitse reclame-televisie de laatste maanden steeds meer voelbaar wordt.

In toenemende mate wordt door huisvrouwen in levensmiddelenzaken en warenhuizen gevraagd naar specifiek Duitse producten, artikelen waarvoor

zonder uitzondering reclame wordt gemaakt op de Duitse commerciële televisie.

In Venlo hebben enkele zaken zich als gevolg hiervan reeds genoodzaakt gezien deze produkten te importeren en in hun assortiment op te nemen.

In andere plaatsen, o.a. Nijmegen, Arnhem en Roermond, volgt men het stijgen van de vraag naar de Duitse produkten met grote aandacht.

De laatste paar maanden stijgt de vraag naar typisch Duitse verpakte levensmiddelen en vooral ook naar poets- en wasartikelen.

Dit zijn feiten, die te denken geven. Men kan er nu eenmaal de ogen niet voor sluiten. Daarom zal er in dit verband iets moeten gebeuren en men zal hiermee niet te lang mogen wachten. Het Duitse bedrijfsleven gaat dat van Nederland in toenemende mate beconcurreren en hieraan zal een einde moeten worden gemaakt.

Laat men onze eigen industrie de gelegenheid geven de eigen nationale markt ook door middel van de televisie te benaderen. Zo niet, dan gebeuren er onrechtvaardige dingen, omdat de beïnvloeding van het publiek te eenzijdig blijft georiënteerd.

G. S.

DECORATIES

„Hij keek zijn menschen nooit naar hart of hoofd, maar 't was

Zijn lust te kijken naar het knoopsgat van hun jas;”

P. A. de Genestet

Wij hebben het weer gehad: de jaarlijkse massa-uitdeling van ridderorden en eremedailles.

Op deze plaats zal ik niet schrijven over het interessante verschijnsel decoreren als zodanig. Hierover slechts de opmerking dat het de cultuurvolken met archaische denkvormen waren (en nog zijn), die het rijkst met onderscheidingstekens werden behangen. Maar, nogmaals, ik wil hier simpel uitgaan van het feit, dat decoraties verlenen een gebruik is in onze maatschappij, dat eenvoudig bestaat en niet is weg te denken.

Wat nu schijnt mij de „bedoeling” van het verlenen van een Koninklijke onderscheiding? Diegenen (materieel) te eren, die zich door uitzonderlijke prestatie, van welke aard dan ook, in hoge mate verdienstelijk hebben gemaakt voor land of (delen van het) volk, dit in de breedste zin van het woord.

Alleen op basis van deze (nog altijd wat rekbare) norm, lijkt mij het verlenen van decoraties nog te verdienen. Bekijken wij de lijst van gedecoreerden van dit jaar: een ruwe telling, die waarschijnlijk aan de zeer lage kant is, vertelt ons dat dit

jaar 2300 (!) ingezetenen koninklijk zijn onderscheiden. 2300 bij één gelegenheid! Want ook bij andere gelegenheden wordt, zoals bekend, „zo nu en dan” een decoratie verleend. Maar houden wij ons aan het getal 2300 per jaar. Ik zal er geen cijferspelletje van maken, hoewel de verleiding groot is. Slechts één berekeningetje wil ik mij veroorloven.

Men mag de gemiddelde leeftijd duur van een landgenoot op dit ogenblik ongeveer stellen op 70 jaar. Tijdens zijn leven zal dus een Nederlander (als ik mij de vrijheid permitteer om het toch al onnauwkeurige getal 2300 tot jaargemiddelde te promoveren) om zich heen 161.000 onderscheidingstekens zien uitdelen (als hij er toevallig zelf niet bij is). „Voorwaar, wij zijn een nijver volk”, maar dat wij in een mensenleven 161.000 prestaties, in de zin zoals door mij boven omschreven, rondom ons zullen zien gebeuren, lijkt mij twijfelachtig (om het vriendelijk uit te drukken).

De wijze, waarop in Nederland (en men mag zich afvragen hoe het is gesteld in de andere landen, waar gezonde denkvormen aanwezig worden geacht) met eremetaal wordt ge-

smeten, overschrijdt de grens van het belachelijke. Door het grote aantal wordt één verleende onderscheiding (als men er „uberhaupt” dus al waarde aan hecht) op zich zelf al waardeloos. Slechts de differentiatie (ridder, officier, eremedaillon in zilver etc.) geeft ons nog enige verduidelijking, hoewel ook hier de willekeur verbazingwekkend is.

Ik wil in dit opstel niet in details treden over wie (naar mijn bescheiden smaak) wel en niet voor een onderscheiding in aanmerking „behoren” te komen. Het hierboven gestelde criterium wijst in de meeste gevallen zelf de weg.

Bovendien is de feitelijke beoordeling daarvan niet aan mij. Slechts één voorbeeld van waanzin wil ik noemen: in een lokaal dagblad trof mij een bericht, waar vermeld werd, dat bij een particuliere onderneming 38 employees ter gelegenheid van de verjaardag van de Koningin waren onderscheiden met de zilveren en bronzen medaille, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau.

Het is aan geen twijfel onderhevig, dat deze 38 employees zich voor hun bedrijf, waarschijnlijk gedurende lange tijd, zeer verdienstelijk hebben gemaakt, en als zodanig verdienen zij zeer zeker op de één of andere wijze te worden gewaardeerd **binnen dat bedrijf!** Maar bestaan hier redenen om uit naam van de Koningin te worden onderscheiden? Als dat het geval is, worden er nog te weinig linten verdeeld! Dan zij de leus: heel het Nederlandse volk een penning!

Het was Petrus Augustus de Genestet, die, zoals bij velen bekend zal zijn, in zijn kostelijke satire „Sint-Nikolaasavond” o.a. op de kolder van het uitbundig verspreiden van ridderorden e.d. wees.

Dit is nu meer dan 100 jaar geleden. Ik maak mij niet de minste illusie: over 100 jaar zal er waarschijnlijk nog niets veranderd zijn. Toch dient er zo nu en dan weer eens op gewezen te worden.

Welnu, tot 29 april van het volgend jaar. Dan krijgen wij wéér het nieuwsblad, waarvan wij de pagina's 3, 4 en 5 kunnen overslaan, omdat er eenvoudig geen beginnen aan is. De volgende 2300 namen zijn gepubliceerd. Heeft U echter voldoende tijd, neem dan de lijst toch door wellicht treft gij aan:

MARCHEL A. FRANSMAN,
vanwege zijn publicatie in de „Driemaster”.

Zaandam,

***

*Bij het inzenden
van copie
gelieve men
steeds het papier
aan één kant
te beschrijven*

Gaat u naar Amerika?

Enkele vragen en antwoorden over het verkrijgen van een bezoekersvisum

Vr. Hoe vraag ik een bezoekersvisum aan?

A. Indien U voor zaken of als toerist naar de Verenigde Staten gaat, kunt U een brief schrijven aan het dichtst bijzijnde Consulaat-Generaal en daarin vermelden Uw naam voluit, tegenwoordig adres, datum en plaats van geboorte, nationaliteit en beroep. U krijgt dan een inlichtingenformulier toegezonden en een verzoek voor het maken van een afspraak. Nederlandse ingezetenen behoeven geen formele aanvraag in te dienen.

Vr. Waar moet ik een visum aanvragen?

A. In Nederland dient U zich als ingezetene van de provincies Zuid-Holland, Zeeland, Noord-Brabant en Limburg te wenden tot het Amerikaanse Consulaat-Generaal in Rotterdam; de ingezetenen van de zeven noordelijke provincies moeten zich wenden tot het Amerikaanse Consulaat-Generaal in Amsterdam.

Vr. Hoe lang duurt het verkrijgen van een visum?

A. Indien de aanvrager in het bezit is van de benodigde documenten kan hij het vrijwel onmiddellijk in ontvangst nemen. Het is niet nodig het Consulaat-Generaal tevoren van zijn bezoek in kennis te stellen. Om evenwel te voorkomen dat er te veel mensen tegelijk een visum komen vragen en om de wachttijd aan het Consulaat-Generaal tot een minimum te beperken, verdient het aanbeveling zo mogelijk een afspraak te maken.

Vr. Welke documenten heeft men nodig?

A. Een niet-verlopen paspoort, geldig voor de Verenigde Staten, en een foto zijn vereist voor het verkrijgen van een bezoekersvisum; voor kinderen beneden de 16 jaar is geen foto nodig. Voor toeristen is het doorgaans nodig de passagebiljetten over te leggen en een bewijs, waarin een sponsor in de Verenigde Staten zich garant stelt of een bewijs dat men in bepaalde omstandigheden (voor een reis van langer dan enkele maanden) over voldoende fondsen beschikt. Van zakenlieden wordt doorgaans verlangd dat zij een brief van hun werkgever overleggen, waarin de aard van hun reis wordt omschreven en waarin de firma zich garant stelt voor de kosten in de Verenigde Staten.

Vr. Indien ik een communistisch land heb bezocht kan ik dan nog een bezoek aan de Verenigde Staten brengen?

A. Indien U als toerist of voor zaken een communistisch land hebt bezocht, kunt U wel dege-

lijk een visum aanvragen.

Vr. Moet ik een sponsor in de Verenigde Staten hebben?

A. Doorgaans niet, indien U alleen voor een korte vakantie of zakenreis naar de Verenigde Staten gaat. Als U echter voor een half jaar of een jaar gaat is het gemakkelijker, dat de persoon die U gaat bezoeken zich als sponsor garant stelt dan dat U zelf een groot bedrag meeneemt.

Vr. Is het nemen van vingerafdrukken en het afleggen van een eed nodig voor het verkrijgen van een bezoekersvisum?

A. Neen, voor een bezoekersvisum is dat niet nodig.

Vr. Indien ik vrouw en kinderen mee op reis neem, moeten zij dan afzonderlijke visa hebben?

A. Indien de U vergezellende gezinsleden op Uw paspoort reizen, is één visum voor allen voldoende. Indien zij echter ieder afzonderlijk een paspoort hebben, moeten zij ook ieder een visum aanvragen.

Vr. Moet ik voor de aanvraag van een visum persoonlijk op het Consulaat-Generaal komen?

A. Ja, op deze regel kan slechts uitzondering worden gemaakt voor bepaalde diplomatieke en officiële visa en voor kinderen onder de 10 jaar.

Vr. Hoeveel kost een visum?

A. Voor Nederlandse ingezetenen is het visum gratis.

Vr. Hoe lang kan ik op een visum in de Verenigde Staten blijven?

A. De tijdsduur, die U in de Verenigde Staten kunt blijven wordt niet bepaald door het visum, maar door de immigratieambtenaar, die U bij aankomst ondervraagt.

Een visum is niet anders dan een vergunning voor het aanvragen van toelating en wordt doorgaans aan Nederlandse onderdanen voor veelvuldig gebruik over een tijdvak van vier jaar gegeven. Als bezoeker kunt U voor een maximale duur van zes maanden worden toegelaten, maar deze tijdsduur kan op verzoek aan de Immigration and Naturalization Service in de Verenigde Staten worden verlengd.

Vr. Kan ik als bezoeker in de Verenigde Staten werken?

A. Het is niet toegestaan op een gewoon bezoekersvisum in de Verenigde Staten te gaan werken. Er bestaan ten behoeve van tijdelijke werkers en studenten bepaalde uitzonderingen.

Vr. Is voor het verkrijgen van een bezoekersvisum een medische keuring nodig?

A. In het algemeen niet, met uitzondering van bepaalde cate-

gorieën, zoals studenten of uitwisselingsbezoekers. Voor het binnenkomen in de Verenigde Staten is een internationaal certificaat vereist, dat de bezoeker is ingeënt tegen pokken, hoewel dit niet voor het verkrijgen van een visum nodig is. Een dergelijk certificaat heeft een geldigheidsduur van 3 jaar.

Vr. Moet men een afzonderlijk visum hebben voor een bezoek aan Puerto Rico of de Maagdeneilanden?

A. Neen, een Amerikaans bezoekersvisum is geldig voor het binnenkomen op het Amerikaanse vasteland, Alaska, Hawaii, Puerto Rico, Goeam en de Maagdeneilanden.

Vr. Kan een bezoekersvisum, dat afgegeven is voor 4 jaar na verloop van deze periode worden verlengd?

A. Een bezoekersvisum kan alleen worden verlengd indien het is afgegeven voor een periode of perioden van minder dan 48 maanden. Indien eenmaal deze maximum periode is verstreken dient de houder een nieuw visum aan te vragen.

Vr. Hoe lang moet iemands paspoort bij aankomst in de Verenigde Staten geldig zijn?

A. Voor Nederlandse ingezetenen moet het paspoort minstens zo lang geldig zijn als de houder voornemens is in de Verenigde

Staten te blijven. Bij vele reizigers heerst het misverstand dat zowel paspoort als visum nog een bepaalde geldigheidsduur moeten hebben na de voorgenomen dag van vertrek uit de Verenigde Staten. Dit is niet het geval. Bij debarkatie in de Verenigde Staten dient men een geldig visum te hebben. De tijdsduur, die U door de Immigration and Naturalization Service voor verblijf wordt toegestaan, staat in geen enkel verband met de geldigheidsduur van Uw visum. Dat houdt in, dat iemand voor 3 maanden kan worden toegelaten ofschoon zijn visum ten tijde van de toelating slechts voor 3 weken geldig was.

Vr. Aangezien bezoekersvisa voor Nederlandse ingezetenen worden afgegeven voor een tijd van hoogstens 4 jaar kan het voorkomen dat een paspoort niet meer kan worden verlengd en bij de Nederlandse autoriteiten moet worden ingeleverd. Betekent dat nu dat de houder van een nog geldig visum nu ook een nieuw visum moet aanvragen?

A. Een geldig visum kan tegenwoordig van het ene paspoort op het andere worden overgeschreven. Voor inlevering van zijn oude paspoort moet de houder zich met het dichtst bijzijnde Amerikaanse consulaat in verbinding stellen voor overschrijving van zijn visum op het nieuwe paspoort.

HBU

DE EERSTE STAP...

... naar zakensucces in Zuid-Amerika is volledige oriëntering via de kantoren der Hollandse Bank-Unie in Nederland, de bank met haar vele eigen vestigingen, óók in Zuid-Amerika.

Ook voor Zuid-Amerika:
de HBU

HOLLANDSCHE BANK-UNIE N.V.

AMSTERDAM - DEN HAAG - ROTTERDAM

Nieuws uit onze afdelingen

Assen

Zaterdagavond 18 maart j.l. werd door de afdeling Assen in hotel „Overcinge” haar maandelijks bijeenkomst gehouden.

Nadat de voorzitter, Frederik Dillingh, in zijn openingswoord een waarschijnlijk door de slechte weersomstandigheden enigszins tegenvallend aantal aanwezigen had begroet, werd eerst het huishoudelijk gedeelte van de agenda afgehandeld.

Daarna had de voorzitter het genoegen, het woord te geven aan één der eigen leden, Harm Westenbrink, die een inleiding hield met als onderwerp „Maatschappelijke en geestelijke stromingen van verleden tot heden”.

Spreker gaf op overzichtelijke wijze een samenvatting van de politieke structuur van Nederland vanaf de tijd der Franse Revolutie, waarbij telkens de positie van de verschillende liberale groeperingen werd gezien en de geleidelijke ontwikkeling van deze liberale stromingen door deze periode tot op de huidige dag werd gekenschetst.

Vervolgens werd het onderwerp in groepjes besproken, waarna nog een aantal vragen uit het gehoor werden beantwoord.

De voorzitter kon tegen middernacht de avond sluiten in het vertrouwen, dat onze politieke geschiedenis deze avond voor de aanwezigen aanzienlijk tot leven was gebracht.

Gouda

Voorkomen is beter dan genezen, zegt het bekende spreekwoord. Het is echter vreemd, aldus de heer Dick van Rijn, sportredacteur van de AVRO, die tijdens een bijeenkomst van de afd. Gouda en omstreken sprak over „Sport en Politiek”, dat er in Nederland in verhouding zoveel meer uitgegeven wordt voor de niet gezonde mens, dan voor de gezonde om deze gezond te houden.

Op deze manier, door het verstrekken van financiën, is de politiek betrokken bij de sport; daardoor heeft de sport de politici nodig.

Verder houdt men de politiek liever van het sportveld af: het is één van de zeldzame plekken, waar we niet met zuiltjes werken. En voor zover er toch zuiltjes zijn, zullen deze naar de mening van de heer Van Rijn sneller verdwijnen dan we denken.

Sport is noodzakelijk voor de gezondheid van het gehele volk, voor jong en oud. Via de lichaamsbeweging moet de mens ook de vreugde terugkrijgen, die uit de arbeid op vele plaatsen verdwenen is.

Als echte sport beschouwde de inleider dan ook alleen datgene, wat als liefhebberij gedaan wordt; beroepssport — alhoewel het ook zijn waarde heeft — is de ware sport niet. De gelden, die zo broodnodig zijn, vooral nu de sport ook een zeer groot gedeelte van de vrije tijd 's zaterdags zal moeten opvangen, moeten er komen: er moet een achterstand van jaren worden ingehaald. Spreker stelde, dat de sport niet alleen sociale en culturele waarde heeft, maar ook een grote economische betekenis krijgt, dit niet alleen wat de sportuitrusting aangaat, maar ook wat betreft de verkoop van al-

lerlei consumptie-artikelen op het sportveld.

Bij de verschillende sportbonden zijn ruim anderhalf miljoen leden aangesloten. Deze grote groep kan gewoon niet genegeerd worden. Tijdens de geanimeerde discussie werden enkele vraagstukken nog nader belicht. Op een vraag hoe men in een gemeente het beste de medewerking van de overheid kan verkrijgen tot de bouw of aanleg van sportaccommodatie, antwoordde de heer Van Rijn, dat het particuliere initiatief dienaangaande belangrijk is: de overheid hoeft niet alles te dragen, maar kan moeilijk met lege handen blijven staan als de bevolking reeds een bleangrijk bedrag heeft ingezameld. Ook de wedijver tussen de gemeenten doet vaak wonderen.

Alblasserdam Ridderkerk

„Probleem Nieuw-Guinea” zou in de nieuwste druk van een Nederlands woordenboek het eerste woord moeten zijn, dat volgt op „probleem”, aldus sprak op zaterdag 18 april j.l. de heer F. M. Kirihio, afgevaardigde van Nieuw-Guinea's Partij Nationaal in Nederland, op een bijeenkomst van de J.O.V.D. afd. Alblasserdam-Ridderkerk.

De heer Kirihio, die in Leiden „niet-westerse sociologie” studeert, is vorig jaar na een verblijf van 4 jaar in Nederland, voor 8 maanden teruggevoerd naar zijn geboorteland.

Mede aan de hand van de door hem opgedane ervaringen tijdens zijn reis, werden de problemen in en om Nieuw-Guinea bekeken door het oog van een zeer groot gedeelte der Papoea's.

De mogelijkheden op het gebied van de landbouw en industrie zijn groot. Zo heeft Nieuw-Guinea een cacao-cultuur met een nog geringe export, maar een kwaliteit die als no. 2 op de wereldranglijst der cacao producerende landen staat.

Ook aan de verdere ontwikkeling der rijstbouw wordt hard gewerkt. De heterogene samenstelling der bossen eist een grootse aanpak van zaken.

Dan zijn er nog de vele ertsen, die kunnen bijdragen tot de welvaart van dit land.

Dit zijn slechts enkele van de vele mogelijkheden, die Nieuw-Guinea te bieden heeft.

De verstandhouding tussen het blanke en inheemse deel der bevolking is gunstig, mede als gevolg van het wegvalen van het koloniale stelsel van uitbuitende groep, en die welke wordt uitgebuit.

Deze verhouding zou nog hechter kunnen worden, als blank en gekleurd meer door elkaar zouden gaan wonen.

Hierdoor zal de vorming van nadelige sentimentele gevoelens worden voorkomen, hetwelk bij de tegenwoordige indeling van blanke en gekleurde wijk, in de hand wordt gewerkt.

Het is de bedoeling van de politieke partijen op Nieuw-Guinea, om de bevolking verder de weg te doen inslaan, die de kerken reeds aan het effenen zijn, n.l. naar een hoger en welvarender leven.

Wat er nodig is om het bovenstaande te verwezenlijken zijn artsen, technici, kortom deskundigen op

allerlei gebied, maar vooral ook krachtige investeringen, en dit laatste punt is het, dat zozeer tekort wordt gedaan door de labiele politieke situatie, die bedrijven verhindert hun krachten in te spannen voor Nieuw-Guinea.

De politieke partijen verwachten van Nederland, dat de bevolking straks zelf vrij over de toekomst van het land zal beslissen en verinternationalisering van het „probleem Nieuw-Guinea” zal tegengaan.

Het zwakke kabinet

Steeds kunnen we van P.v.d.A.-zijde horen, hoe onze huidige regering wordt betiteld als een zeer zwak kabinet.

Hierboven heb ik nu wel neergeschreven, dat we dit steeds van de oppositiepartij moeten aanhoren, maar zo langzamerhand merk ik, dat ook in onze J.O.V.D. al een aantal mensen door deze anti-propaganda wordt beïnvloed, omdat ze door commentatoren via radio en t.v. hetzelfde horen zeggen.

Met al die mensen, die denken, dat wij zo'n zwak kabinet hebben ben ik het beslist niet eens. Het mag dan zijn, dat deze regering niet aan ieders verwachting voldoet, maar toch ben ik van mening, dat het niet zo erg slecht gaat, zoals zo velen beweren.

De oppositiepartij volgt een wonderlijke manier van propaganda, maar daarom niet minder gevaarlijk. Ze wil door steeds maar weer de mensen te wijzen op allerlei foutjes van ons huidige kabinet, laten zien hoe zwak dit bewind wel is en blaast kleinigheden op tot grote dingen.

Eerlijk gezegd, zie ik dit al weer als propaganda voor de komende verkiezingen, immers de kabinetten Drees zouden veel beter geweest zijn (hetgeen nog te betwijfelen is); en dat alles omdat ze graag hun plaats weer zouden willen innemen in onze regering, bovendien vinden ze deze manier van regeren uiter-aard alles behalve sympathiek.

Daarbij zou nog opgemerkt kunnen worden, dat Drees niet meer meedoet en dat Burger geen Drees is, als u begrijpt wat ik bedoel om met Bommel te spreken.

Maar als we nu eens terugkijken in de geschiedenis van de Drees-kabinetten, is het dan niet zo, dat ook in deze regering destijds vele wrijvingspunten zijn geweest en dat het beleid van de toen aanwezige ministers van de P.v.d.A. ook wel eens iets te wensen overliet, zelfs in de ogen van de toenmalige P.v.d.A.-fractie?

In dit geval denk ik b.v. aan de langzaam-aan actie t.o.v. Nieuw-Guinea in dec. 1954. Op het ogenblik zien ze kennelijk niet de snelle ontwikkeling van N.-G., of liever ze willen het misschien niet zien, deze ontwikkeling die toch grotendeels aan minister Toxopeus en staatssecretaris mr. Bot is te danken. Er zijn zo meerdere gevallen te noemen; de felle kritiek van de P.v.d.A.-zijde toen bekend werd, dat de tegenwoordige regering geen bindende afspraak wilde maken met de fracties.

Zo zijn vele protesten van de socialistische zijde op het huidige kabinet min of meer te ontzenuwen. Het grote gevaar schuilt echter verder nog in het steeds maar doorhameren op hetzelfde aanbeeld, hetgeen tenslotte mensen, die tussen de

Na de belichting van de verschillende problemen, vertoonde de heer Kirihio dia's, welke hij op zijn reis had gemaakt en die een indruk gaven van de verschillende zijden van het leven op dit eiland.

Nadat nog verschillende vragen waren beantwoord, dankte de voorzitter, de heer J. Brugman, de spreker voor zijn uiteenzettingen.

De avond werd besloten met een gezellig bal.

P.v.d.A. en de V.V.D. zweven, doen overhalen toch weer op de socialistten te stemmen wat uiteraard een voordeel is als je een oppositiepartij bent.

Maar op het ogenblik wordt nooit meer gerept over de fouten, die de P.v.d.A. vroeger gemaakt heeft; ze vergeten ze liever daar zij op het moment niet in hun kraam te pas komen.

Daarom lijkt het me uitermate nuttig eens op deze aspecten te wijzen, zodat we niet onder de voet worden gelopen door de propaganda van de oppositie. Nog te veel hoor ik, dat we een zwak kabinet zouden hebben en dat bij de komende behandeling van de kinderbijslagregeling wel weer zal worden gestuikelend, hetgeen dan niet erg is omdat we dan weer een beter kabinet zouden krijgen door enkele mutatie's of doordat de P.v.d.A. dan weer mee zou gaan doen.

Mag ik besluiten met de hoop, dat ons huidige kabinet alle nog te nemen stappen goed zal nemen en hun sterkte toewensen deze zitting te kunnen voltooien en de volgende weer te kunnen aangaan.

Naar ik hoop is dat de mening van vele, het liefst alle, J.O.V.D.'ers.

A. A. BOUMA

GAB DORSMAN

en

COCKY WIELAARD

hebben het genoeg U kennis te geven van hun voornemen in het huwelijk te treden.

De voltrekking hiervan zal plaats vinden op zaterdag 27 mei a.s., 's morgens om kwart voor twaalf in het stadhuis te Vlaardingen.

Vlaardingen, mei 1961

Riouwlaan 158

Schiedamseweg 145

Receptie op de trouwdag, 's middags van half vier tot vijf uur in het Delta Hotel, Maasboulevard, Vlaardingen.

F. WAGENMAKER

en

M. M. J. HAMELEERS

hebben het genoeg U kennis te geven van hun voorgenomen huwelijk.

De voltrekking van het huwelijk is bepaald op zaterdag 3 juni 1961 om 11.45 uur in het voormalig raadhuis van Zuilen, Burg. Norbruislaan 17 te Utrecht.

Het huwelijk zal worden ingezegend door Ds. W. P. ten Kate, Ned. Herv. predikant te Delft, om 13.30 uur in de Geertkerk der Remonstrants Gereformeerde Gemeente, Geertebolwerk te Utrecht.

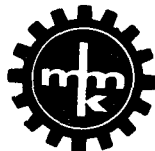
Gelegenheid tot gelukwensen van 15.00 uur tot 16.30 uur in Hotel Des Pays Bas, Janskerkhof te Utrecht.

T. P. DE GEUS
AANNEMERSBEDRIJF
GROND EN WEGENBOUW

Kantoor: Schubertlaan 6 - Leidschendam - Tel. K 1761-1618

N.V. Scheepsbouwwerf - Machinefabriek
„DE KLOP”
Industrieweg 4 Sliedrecht

Voor al uw motorreparaties:

Motoren- en Machinefabriek
„KINDERDIJK”

Motoren voorradig in vermogens van 8-750 pk.

Molenstraat 1-6 - KINDERDIJK

Tel 01859 - 441 en 442; 010 - 40878 en 85638

N.V. Teer-, Bitumen- en Verfindustrie

Touwen & Co.

Vierwindendwarsstraat 1, AMSTERDAM, tel. 246275-245393

FABRIKANTE VAN PRODUCTEN VOOR:

Houtbescherming (diverse kleuren)
IJzerbescherming (op bitumen + teerbasis)
Betonbescherming (op bitumenbasis)
Vochtige muren (op siliconenbasis)

Vuurvaste stenen in alle soorten
„MOLISOL” moler isolatiestenen
Vuurvaste isolatiestenen
Zuurvaste stenen
„PRODORITE” chemisch bestendige producten levert:

N.V. Gouda Vuurvast

Verenigde Vuurvaste-Steenfabrieken

Gouda - Telefoon 2842* - (1820)

Aannemersbedrijf

Fa. W. VAN HATTUM
& Zonen

Bagger-,
Grond-,
Rijs- en
Glooiing
werken

ZALTBOMMEL
TELEFOON 594

N.V. A. PRINS TH.ZOONS

Aanneming Maatschappij

SLIEDRECHT
INDUSTRIEWEG 24
TELEFOON 8

Aannemers
van
Bagger-
Opspuitings-
en Havenwerken

VARIOS

elektroden - lastransformatoren

Varios-Fabrieken N.V. - Groningen - Rotterdam

N.V. ROTTERDAMSCH KOPER- EN METAALGIETERIJ

H. F. A. WEIJER

GUSTOWEG 43 - ROTTERDAM

TELEFOON Nos.: 66038 - 66490

TELEFOON NA 6 UUR 74863

**Scheeps-
reparatie-
bedrijf**

en Machinefabriek

Waalhaven Pier 8 - Rotterdam

Telefoon 77610 (3lijnen)

Na 18 uur: 73554, 70341, 41782, 171502

U wordt snel ingelicht

over gebeurtenissen in binnen- en buitenland, als U op een goed ochtendblad geabonneerd bent. Terwijl U slaapt, stroomt nieuws binnen uit het gehele land en uit alle delen der wereld. Het Algemeen Dagblad wordt 's nachts gedrukt en 's morgens vroeg bezorgd.

- onafhankelijk
- actueel
- sport
- markt- en beursberichten (o.a. New York)
- belangwekkende advertentiepagina's
- onderhoudende lectuur
- vrouwenrubriek
- tekenverhalen
- geïllustreerde feuilleton

Algemeen Dagblad

Rotterdam, Witte de Withstraat 73

C. van der GIESSEN EN ZONEN'S

SCHEEPSWERVEN N.V.

KRIMPEN AAN DEN IJSSEL

DE VRIES ROBBÉ & CO

GORINCHEM

staalconstructies

metalen ramen en deuren

N.V. BOELE'S

Scheepswerven en Machinefabriek
BOLNES

Nieuwbouw en reparatie

N.V. Betonfabriek **DE METEOR**

DE STEEG
Tel. Velp K8302-3344

Fabriek van kwaliteits betonartikelen

J. van de Geest & Zoon

Behangerij, Stoffeerdery, Matrassenmakerij en Scheepstoffscheiderij

Weteringstraat 20 b-c - Telefoon 123835 - Rotterdam

voor

Baggermaterieel
Zeesleepboten
Alg. Scheepsbouw

*Serien in
elk serien!*

ANNO 1774

A. VAN HOBOKEN & Co.
BANKIERS
ROTTERDAM
PARKLAAN 32-34

BIJKANTOREN:
's-GRAVENHAGE
RHENEN

CORRESPONDENTSCHAP:
WIJK BIJ DUURSTEDEN

BINGHAM & Co. N.V.

NIEUWE HAVEN 69 — SCHIEDAM

- **Dekkledenverhuurinrichting**
- **Zeilmakerij**
- **Vlaggen en wimpels**
- **Tenten**
- **Zonneschermen**
- **Metalen jalouziën**
- **Rolluiken**
- **Lichtafsluitende gordijnen**

TELEFOON 69095 — 64775 (meer lijnen)

Werf

„DE HOOP”

Schiekade 36, Schiedam
Tel. 0 10-46180

*Reparatiehelling
voor schepen
tot 55 meter*

N.V. SCHEEPSWERVEN

„PIET HEIN”

voorheen

FIRMA W. SCHRAM & ZONEN

•
**WERVEN TE BOLNES
EN PAPENDRECHT**

Twee dwarshellingen, elk 115 mtr.
lang. Overdekt droogdok 116x30
meter, geschikt voor het zwaarste
materiaal.

Telefoonnummers Rotterdam
71354. Dordrecht 3774

MAKELAARSKANTOOR
MULLER, SIEGMUND & SCHOOT

A. J. HOOFT & H. HOOFT

Makelaars en Taxateurs - Hypotheken

Leidsegracht 8, Amsterdam-C. - Tel. 37187 en 64631

F. ONNES & ZONEN

WIJNHANDEL - GRONINGEN

een oude naam
voor goede wijn

VERPLEGING èn ONDERWIJS

ontvangen de patienten van

Het Nederlands Studenten Sanatorium te Laren (NH)

Leest de interessante brochure: „HET HOE, WAT,
WAAROM VAN HET NEDERLANDS STUDENTEN
SANATORIUM”, op aanvraag gratis verkrijgbaar bij het
Centraal Bureau van de Stichting Het Nederlands Studenten
Sanatorium, Keizersgracht 632, Amsterdam (C), Telef. 64488.

*Steunt het werk dezer stichting, die financiële
hulp van particuliere zijde nog niet ontberen kan!*

Postgiro-rekening No. 91323, A'dam.

DE ROTTERDAMSCH DROOGDOK MIJ N.V.